

„Zpívat musíme tak, aby ta hudba zaklepala na nebeskou bránu,“ říká sbormistr Jan Hanáček

Foto: J. Novotná

Foto: archiv Chrámového sboru

„Že chrámový sbor vedu už tři desítky let mi připomenuli až jeho členové, když za mnou přišli letos v lednu s kyticí, Radko Fronc, kterého jsem v roce 1992 v této funkci vystřídal, starostka Králova Pole Karin Karasová (ANO 2011) a další gratulanti. A tak jsem musel konstatovat, že čas s hudbou a zpěvem opravdu rychle ubíhá,“ připouští s úsměvem hlavní varhaník kostela a sbormistr chrámového sboru v kostele Nejsvětější Trojice v Králově Poli Jan Hanáček.

„To víte, že mi těch třicet let potom prošlo hlavou. Jak to tenkrát celé začalo. Když za mnou ještě jako za středoškolačkem z Lesné, který hledal kostel, v němž by zakotvil (měli jsme v rodině problém s návštěvami kostela, protože maminka byla učitelka) přišla spolužačka Eva Špačková, dnes matka koncertního mistra Jiřího Špačka, člena České filharmonie, a řekla mi: Mohl bys chodit do Králova Pole, je tam vynikající chrámový sbor a bezva lidi.“

Při studiu strojního inženýrství hrál na varhany

Ing. Jan Hanáček se narodil v roce 1964 v Brně. Jeho maminka hrála na klavír, harmonium a varhany, zpívala v Brněnském filharmonickém sboru Beseda brněnská, otec hrál na akordeon. „Bydleli jsme na Lesné, kde jsem chodil do základní školy, a přišla tam jednou dělat nábor do klavíru paní učitelka Ludmila Kloučková z tehdejší Lidové školy umění (LŠU)

na třídě Kapitána Jaroše. Nadchlo mě, jak uměla sáhnout do kláves, harmonizovat lidové písničky – ty jsem měl rád, a tak jsem k ní začal chodit do klavíru a stal jsem se také členem brněnského dětského pěveckého sboru Kantiléna,“ popisuje Jan Hanáček své hudební začátky.

Protože rodina nebyla ideově dobře zapsaná, nedostal se na gymnázium, kam měl původně namířeno. Vystudoval proto strojní průmyslovku, absolvoval Fakultu strojního inženýrství VUT v Brně a v hudebním vzdělávání pokračoval ve hře na varhany v LŠU ve Vídeňské ulici. Přijal zaměstnání ve Výzkumném ústavu tvářecí techniky – FORM, oženil se, spoluzaložil soukromou firmu v oboru plošného tváření a z Bystrce, kde tenkrát mladá rodina bydlela, dojížděl do kostela v Králově Poli, kde se stal členem chrámového sboru, posléze varhaníkem, a nakonec i sbormistrem.

Dotváří sváteční atmosféru

Vystoupení chrámových sborů přispívají k svátečnímu rázu bohoslužeb, a to hlavně o Vánocích, Velikonocích, dalších významných svátcích, kostelních výročích, křtinách, svatbách, pohřbech. Historie královopolského sboru, který patří ve městě Brně mezi nejvýznamnější, sahá k roku 1853, prvním sbormistrem se stal Alois Mikura. Potom vedla pěvecké těleso řada osobností, z posledních to byli Stanislav Kyselák, Petr Mach, Radko

Fronc. „Máme smíšený sbor, ve kterém působí okolo čtyřiceti zpěváků,“ uvádí Jan Hanáček.

„Interpretujeme skladby našich i světových autorů od renesance a baroka až po moderní tvorbu a naše vystoupení bývají doprovázena Královopolským komorním orchestrem, složeným z hráčů různých hudebních těles, nebo Tišnovským komorním orchestrem, se kterým nás pojí přátelský vztah. Zpíváme také na koncertech duchovní hudby, vystupujeme i v jiných kostelích a při absolventských koncertech posluchačů JAMU. Téměř všichni naši členové mají hudební vzdělání – dokonale musí rozumět skladbám, které interpretují, pravidelně se jednou týdně účastnit zkoušek. Jen dobře připravení můžeme stanout před posluchači, a jak někdy připomínám, zpívat musíme tak, aby ta hudba zaklepala na nebeskou bránu.“

Sbírka na varhany pokračuje osmým rokem

Jan Hanáček je ale také varhaník. „Kdykoliv usedám k varhanám, vždy s respektem a pocitem posvátnosti tohoto nástroje,“ říká. „Už když jsem si s nimi v královopolském kostele před více než třiceti lety jako mladý varhaník začínal, byly ve špatném stavu. A tak jsme se v roce 2014, varhaníci a členové chrámového sboru, rozhodli, že pořídíme varhany nové, takové, které by byly svými technickými parametry vhodné

i pro koncertní prezentaci hudby, a založili jsme sdružení (dnes spolek) „Varhany pro Královo Pole“. K získání prostředků potřebných k pořízení nového nástroje využíváme vedle dotací veřejné sbírky, sponzorské a osobní dary, benefiční koncerty a další. V roce 2020 jsme měli na kontě třetinu ceny nových varhan a připravené výběrové řízení na dodavatelskou firmu. Přišel však koronavirus, nejistota financování, a tak se stalo, že si na ně budeme muset počkat o něco déle.“

Vedle hudby je největším „koníčkem“ Jana Hanáčka rodina – manželka Markéta a čtyři synové ve věku od osmnácti do třiceti let: Jan, Josef, Jiří, Jakub – rodina, ve které má královopolský varhaník a sbormistr výraznou oporu a neocenitelné zázemí. Všichni čtyři synové vystudovali strojní průmyslovku, všichni se rozhodli pro studium na Fakultě strojního inženýrství VUT v Brně, všichni hrají na klavír, prozatím až na nejmladšího Jakuba i na varhany, a také zpívají v chrámovém sboru (Jakub zatím čeká, až se mu usadí hlas). „Mezi mé další záliby patří příroda, sport – poněkud cyklistika, plavání, bruslení, lyžování,“ prozrazuje Jan Hanáček, „ale jen rekreačně, nejsem soutěživý typ. S oblibou se podívám na nějaký veselý film, zajdu si na koncert, nejlépe jiného chrámového sboru, abych viděl a slyšel, jak to dělají jinde.“

Jana Novotná